

[Statsministeren.]

som er under dansk Rederi, er det jo udelukkende Færinger, der fisker ved Grønland, og færøske Skippere, der har Kendskab til Stederne deroppe, og skulde man have Udtalelser fra Erhvervsorganisationer henede, altsaa fra Sejlskibsredernes, Dampskibsredernes og Fiskernes Organisationer, og hvad der i øvrigt maatte være af saadanne Organisationer, vilde det ganske utvivlsomt forhale Sagen. Der maatte nemlig i saa Fald sendes en Delegation derop, da disse Organisationer ikke paa Forhaand kan udtale sig om, paa hvilket Sted en Havn er anvendelig og kan anlægges. Det vilde tage meget lang Tid, og det vilde være meget kedeligt for den færøske Fiskerbefolkning, som venter, at vi i Løbet af faa Maaneder faar den Forhandling gennemført med Landsraadene, som er forudsat. Hvad angaar de færøske Erhvervsorganisationer, vil man hurtigt kunne komme i Forbindelse med dem og faa den Erklæring, som er nødvendig, og i August Maaned skulde de færøske Fiskere gerne have Besked om, at Bemyndigelsen har ført til Gennemførelse af de Foranstaltninger, der er Tale om. Men alt dette vilde ikke kunne lade sig gøre, hvis der skulde fremskaffes Erklæringer ogsaa fra andre Sider. Jeg tror, som sagt, heller ikke, det kan siges at være paakrævet, thi hvis det skulde vise sig, at den Udvidelse af Fiskeriomraadet og de forøgede Beskyttelsesforanstaltninger, som nu gives, førte til, at Fiskere fra det øvrige Danmark i større Udstrækning drog derop, og de saa fandt, at den Havn, der var udpeget, ikke var tilfredsstillende, saa fandt de jo nok paa at sige os det. De plejer ikke at tabe Mølet, de Folk, der kommer ud paa saadanne Ekspeditioner, saa vi faar det nok at vide i paakommende Tilfælde, og saa kan vi til den Tid drøfte med de interesserede, som da maatte findes, om Ændringer er paakrævede. Men foreløbig tror jeg, det vil være forsvarligst over for Færøerne at gaa den letteste Vej og den, som er den naturligeste.

M. C. Jensen: Den ærede konservative Ordfører maa ikke have hørt, hvad jeg sagde. Jeg sagde ikke noget om, at jeg ikke havde noget imod, at den omtalte Adgang alene blev forbeholdt færøske Fiskere. Jeg sagde blot, at hvis der havde staaet færøske Fiskere, var der Mening i, at det kun var færøske Erhvervsorganisationer, der skulde forhandles med; jeg sagde ikke noget om, at jeg vilde være tilfreds

med, at Adgangen blev forbeholdt færøske Fiskere. Jeg ved godt, hvordan Landet ligger med Hensyn til den Erhvervsudøvelse, der foregaar, den er jeg ikke ubekendt med, men at lægge den nævnte Mening i mine Udtalelser er fuldkommen forkert.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Udskiftning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 465).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bor-
ding):** Det Forslag til Lov for Færøerne om Udskiftning, som jeg skal tillade mig at anbefale til hurtigt Behandling og Gennemførelse her i Tinget, er vedtaget enstemmigt i Folketinget. Forslaget gaar ud paa at genoptage Udskiftningen paa Færøerne, som har været stillet i Bero siden 1. April 1936, fordi det viste sig, at Ordningen var saa kostbar, at det var overordentlig tvivlsomt, om de Fordele, der blev indvundet, kunde siges at være større end Udgifterne. Udskiftningen blev paabegyndt efter Lov Nr. 125 af 20. April 1926, men som nævnt skete det paa et saadant Grundlag, at det var meget tvivlsomt, om det kunde forsvares at fortsætte, og Udskiftningen blev derfor stillet i Bero. Fra mange Sider er man imidlertid enig om, at hvis der er en Mulighed for at faa Udskiftningen i Gang igen, er det meget ønskeligt, at det sker, da alle Landboreformer paa Færøerne i Virkeligheden afhænger af en forstandig Udskiftning deroppe. Der har derfor været ført en Række Forhandlinger mellem Statsministeriet, Finansministeriet, Landbrugsministeriet, Færøernes Lagting og Færø Amt om en Genoptagelse af Udskiftningen paa et billigere Grundlag end det, man tidligere har arbejdet med, og der er opnaaet Enighed om det Lovforslag, der nu foreligger til Forhandling her.

Grundlaget for den nye Ordning er omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori der staar, at Udgiften for Statens Vedkommende ikke maa overstige 20 000 Kr.